# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2002**

гр. София, 26.03.2013 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 16 състав,** в публично заседание на 13.03.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **13854** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Д. М. С., срещу заповед № 8440 от 18.10.2012г. на директора на Агенция Митници, с която на основание чл. 103, ал.1 , т. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката от длъжността „главен инспектор" в Агенция Митници с ранг III младши в митнически пункт Л., Митница Югозападна.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, като издадена в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон, както и в несъответствие с целта на закона. Процесуалният представител на оспорващата адв. Ю. поддържа жалбата по наведените в нея съображения, като излага подробно становище в представени писмени бележки. Иска се от съда да се отмени обжалваната заповед за прекратяване на служебното правоотношение, издадена от директора на Агенция Митници. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски, съгласно приложен списък.

Ответната страна – директорът на Агенция Митници, представлявана от юрк. Е. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във

връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:
Жалбоподателката е заемала длъжността „главен инспектор” в Агенция Митници с ранг III младши в митнически пункт Л., Митница Югозападна.
От доказателствата по делото се установява, че със заповед № 2105/12.05.2011г. на директора на Агенция Митници Д. С. е била командирована в К. за участие в Мисията на Европейския съюз в областта на Върховенството на закона в К. (Е.). Общият срок на командировката е в размер на 1 година, считано от 07.06.2011г. Със заповед № 0-1856/05.09.2012г. на директора на Агенция Митници на Д. С. е разрешено ползването на неплатен отпуск, на основание чл. 64, ал.2 от ЗДСл, за периода от 10.09.2012г. до 14.10.2012г.
По делото е представен и приет като писмено доказателство трудов договор за назначаване на работа на международен персонал, сключен между Д. С. и Мисията Е. К., представляван от К. Бот дьо М.. Видно от същия Д. С. е назначена от 09.09.2012г. до 14.10.2012г. като митничар ЕК 10194 към служба Е. в К.. Съгласно приетото по делото допълнение 1 към трудов договор, сключен на 09.09.2012г. между работодателя – Мисията Е. К., представляван от К. Бот дьо М. и Д. С., срокът на договора е удължен до 31.01.2013г., включително.
Със заповед № 0-1856/05.09.2012г. на директора на Агенция Митници на Д. С. е разрешено ползването на неплатен отпуск, на основание чл. 64, ал.2 от ЗДСл, за периода от 10.09.2012г. до 14.10.2012г.

От Д. С. е подадена молба с вх. № 9401-0459/11.10.2012г., адресирана до директора на Агенция Митници, с искане разрешения й със заповед № 0-1856/05.09.2012г. на директора на Агенция Митници неплатен отпуск да бъде удължен в рамките на законовия едногодишен срок по чл. 64, ал.2 от ЗДСл, считано от 15.10.2012г.
С писмо рег. инд. 4426/492 от 15.10.2012г. на директора на Агенция Митници е постановен отказ от страна на органа по назначаването да удължи разрешения на Д. С. неплатен отпуск по чл.64, ал. 2 от ЗДСл, като е прието, че с издаването на заповед № 0-1856 от 05.09.2012г. на директора на Агенция Митници за разрешаване ползването на неплатен отпуск за периода от 10.09.2012г. до 14.10.2012г. административният орган е изпълнил задължението по чл. 64, ал. 2 от ЗДСл.
С ново заявление рег. № 9401-0449 от 18.10.2012г. до директора на Агенция Митници Д. С. е поискала да й бъде издадена заповед, с която да се удължи разрешения й неплатен отпуск за срока на правоотношението й с Е. К., но не повече от една година от датата на разрешаване на отпуска. В молбата е посочено, че служителят не е получил отговор по първоначалното си заявление от 12.10.2012г. Със същата молба служителката заявява, че предявява две искания при условията на евентуалност – първото за удължаване на срока на отпуска по чл. 64, ал. 2 от ЗДСл и ако то бъде отхвърлено, предявява второ искане – за напускане по взаимно съгласие, което искане се явява направено по принуда.
Със заповед № 8440 от 18.10.2012г. на директора на Агенция Митници, издадена на основание чл. 103, ал.1, т. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с Д. М. С. на длъжност „главен инспектор” в митнически пункт Л., митница Югозападна.
Съгласно преамбюла в т. 3 на Решение 2012/291/ОВППС на Съвета от 05 юни 2012 г. за изменение и удължаване на срока на действие на Съвместно действие 2008/124/ОВППС относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в К., Е. К., е посочено, че според препоръките в

Стратегическия преглед срокът на действие на мисията следва да бъде удължен за нов период от две години, а в т. 4 е отразено, че референтната финансова сума обхваща периода до 14 юни 2012г. и съвместно действие 2008/124/ОВППС следва да бъде изменено, за да бъде предвидена нова референтна финансова сума, предназначена да обхване периода от 15 юни 2012г. до 14 юни 2013г.
С решение Е./К./3/2012 на Комитета по политика и сигурност от 04 декември 2012г. посланик В. В. е назначен за ръководител на мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в К. Е. К., считано от 01 февруари 2013г. Решението се прилага до 14 юни 2014г.
Приети са и две свидетелства за работа от 11.09.2012г. и от 15.10.2012г., издадени от на Мисията на ЕС за върховенството на закона в К. (Е.), като с първото се удостоверява, че Д. С. е член на персонала на Мисията за периода от 09 септември 2012г. до 14 октомври 2012г. с възможност за удължаване на срока, а с второто се удостоверява, че лицето е член на персонала на Мисията за периода от 09 септември 2012 г. до 31 януари 2013 г. с възможност за удължаване на срока.
При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, 16 състав направи следните правни изводи:
Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед № 8440 от 18.10.2012г. на директора на Агенция Митници, с която е прекратено служебното правоотношение на Д. М. С.. Цитираната заповед е индивидуален административен акт и същата подлежи на обжалване съгласно чл. 121, ал.1, т.1 и чл. 124 от ЗДСл.
Жалбата на Д. С. се явява подадена от лице, имащо правен интерес, в удължения срок по чл. 140, ал.1 от АПК и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна по следните съображения:
Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт, респ. отказ на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената заповед № 8440 от 18.10.2012г. на директора на Агенция Митници за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката е издадена в нарушение на материалния закон. Правното основание за издаването й е нормата на чл. 103, ал. 1, т.1 от ЗДСл – прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие. Съгласно цитираната разпоредба служебното правоотношение се прекратява по взаимно съгласие на страните, изразено писмено, като страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в десетдневен срок от получаването му и ако тя не направи това, се счита, че предложението не е прието.
В настоящия случай съдът намира, че волеизявлението, направено от страна на Д. С. за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие, е опорочено и същото е формирано при условията на принуда. За да е налице взаимно съгласие на страните за прекратяване на правоотношението, задължително условие е предложението за прекратяване да е в резултат на свободно изявена воля и да е ясно изразено съзнанието на лицето какви последици цели с направеното волеизявление, адресирано до другата страна. Тези елементи във формираната воля от страна на служителката отсъстват, поради което не може да се приеме, че заявление рег.инд.9401-0449 от 18.10.2012г. представлява писмено предложение за прекратяване

на служебното правоотношение на основание чл. 103, ал. 1, т.1 от ЗДСл. В посоченото заявление лицето изрично поддържа, че искането за прекратяване на правоотношението по взаимно съгласие е направено по принуда с оглед единствената му цел – участието в Е. К.. Следователно, не е налице свободно формирана воля от страна на служителя, насочена към реализирането на фактическия състав на прекратяване на правоотношението по чл.103, ал.1, т.1 от ЗДСл.

От друга страна, съдът намира, че обжалваната заповед № 8440 от 18.10.2012г. се явява незаконосъобразна и с оглед неизпълнение на предвидените в чл. 103, ал.1 , т.1 предпоставки. След като е направено предложението за прекратяване, другата страна е длъжна да вземе отношение по него и в десетдневен срок да уведоми другата страна. В случая се установява, че заповедта за прекратяване е издадена на 18.10.2012г. Не е изразявано писмено становище на органа по назначаването, че приема молбата на служителя Д. С. за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие. Следователно, не може да се приеме, че е налице съвпадане на волята на двете страни по служебното правоотношение, за да е осъществено основанието по чл. 103, ал.1 ,т.1 от ЗДСл. В допълнение следва да се посочи, че волята на Д. С. за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие е формирана в условията на евентуалност, ако не бъде уважено искането й за удължаване срока на разрешения неплатен отпуск по чл. 64, ал. 2 от ЗДСл. Недопустимо е предложението за прекратяване на служебното правоотношение да е под условие и същото да произведе правни последици само ако условието не се сбъдне, т.е. не може да се приеме, че е налице действително постигнато между страните взаимно съгласие за прекратяване на правоотношението. Освен това заявлението на служителя, в което са формулирани двете искания в условията на евентуалност е от 18.10.2012 г. и на същата дата е издадена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, като от страна на органа по назначаването не е направено изявление във връзка с искането на служителя за удължаване срока на разрешения неплатен отпуск по чл.64, ал. 2 от ЗДСл. Това означава, че не е спазена поредността по разглеждане на исканията, посочена от жалбоподателя и преди да разгледа искането за удължаване срока на неплатения отпуск, директорът на Агенция Митници е прекратил служебното правоотношение на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл. Така изложените съображения обосновават крайния извод за незаконосъобразност на оспорената заповед № 8440 от 18.10.2012г., като издадена в нарушение на материалния закон и същата следва да се отмени.

Следователно, жалбата на Д. М. С. се явява основателна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателката следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 400 (четиристотин) лева, представляващи уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. М. С. заповед № 8440 от 18.10.2012г. на директора на Агенция Митници, с която на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл е прекратено

служебното й правоотношение.
ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Д. М. С., ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 400 (четиристотин) лева.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

Административен съдия: